

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1018

гр. София, 29.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **5736** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба на процесуалния представител на жалбоподателя, постъпила на 03.01.2024 г., в която се иска изменение на постановеното по делото решение, в частта на присъдените в полза на „Център за градска мобилност“ /ЦГМ/ЕАД разноски в производството.

В срок от насрещната страна – от процесуалния представител на ответника – адв.М.Г. е постъпила молба, в която се мотивира становище за неоснователност на искането, тъй като съдът е присъдил разноските в полза на дружеството „ЦГМ“ ЕАД, като работодател на ответника, тъй като последният не разполага със собствен бюджет. Поради този факт, всички разноски по делото са заплатени именно от дружеството –работодател, респективно следва да му бъдат присъдени в конкретния случай.

Административен съд –София град, в настоящия състав, като съобрази изложеното в молбата и становището, намери за установено следното:

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна по следните съображения:

Със съдебното решение № 7190 от 23.11.2023 г., съдът е отхвърлил жалбата на „Булклима Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу принудителна административна мярка – задържане с техническо средство тип „скоба“ на задържане с техническо средство тип „скоба“ на 29.05.2023 г., на лек автомобил „С. ЦЗ“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Булклима Инженеринг“ ЕООД, описана в Съобщение № В 2310813/29.05.2023г., издадено от контролър 8 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД. Със същото решение е осъдил „Булклима Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 1000 лева, представляващи заплатени от дружеството възнаграждение на процесуалния представител адв. М. Г. въз основа представения по делото договор за правна защита и съдействие.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя и неговият процесуален представител не е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение от адв.Г..

Съгласно чл.143 ал.1 и ал.4 от АПК страната, която се е оказала права в спора, има право да иска заплащането на всички направени от нея разноски – държавни такси, разноски по производството и възнаграждението за един адвокат, когато е била представлявана от такъв, които се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор.

В случая, разноските за проведеното съдебно производство са съвременно поискани от процесуалния представител на ответника въз основа на представен списък за разноски, договор за правна защита и съдействие и извлечение от банковата сметка на адв. Г., за заплащане на адвокатския хонорар в размер на 1000 лева.

Основни аргументи, които се релевират в молбата на адв. В. И. са, че по делото липсват доказателства за плащане от страна на ответника към неговия процесуален представител на присъденото в тежест на жалбоподателя възнаграждение за един адвокат в размер на 1000 лева. Плащането е направено не от ответника по делото, а от дружеството „Център за градска мобилност“ ЕАД, където последният работи. Следователно според процесуалния представител на жалбоподателя, след като не са представени доказателства за реално осъществени разходи от ответника О. С. не следва да се присъждат разноски на основание чл.78 ал.3 от ГПК.

Аргументите на жалбоподателя са неоснователни по следните съображения: Действително, ответника в лично качество като физическо лице не е извършил плащане по договора за правна помощ сключен с адвокат М.Г., такова е извършено от неговия работодател – „ЦГМ“ ЕАД

Съдът е съобразил специфика на съдебното административно производство, в което страни по него са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. Спорното материално правоотношение е основано на осъществено от служител на определена от кмета на Столична община / - „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД. Но, разпореждайки прилагането на ограничителната мярка, служителят О. С., на длъжност контролор автомобилен транспорт и шофьор, не действа в свое лично качество, а именно в качеството си на служител на цитираното дружество, представляващо „служба за контрол“ по смисъла на ЗДвП. Представлявайки административен орган, разпоредил прилагането на оспорената мярка, ответникът по настоящето дело няма собствен бюджет. Бюджет има юридическото лице, в чиято структура е органът. В случая това е „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД. Отговорността за разноските е гражданско облигационно правоотношение, произтичащо от процесуалния закон. Административният орган има административна правосубектност и именно поради това осъждането за дължимите разноски е на юридическото лице. С оглед на това решението в частта, относно разноските не следва да бъде изменяно.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, Административен съд –София град, Трето отделение, 61 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Булклима Инженеринг“ ЕООД чрез адв.В. И., в качеството му на процесуален представител и пълномощник за изменение на Решение №7190/23.11.2023г., постановено по адм.дело № 5736/2023г. по описа на АССГ – 61 състав, в частта му за разноските, отправено с молба вх.№ 247/03.01.2024г. по описа

на АССГ.

Определението подлежи на обжалване по реда , по който подлежи на обжалване съдебното решение, с частна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: